

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sobne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis-
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Vabilo na naročbo.

Ob konci leta uljudno vabimo vse do-
sedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, da se zopet
naročijo za leto 1881 ter nam še skušajo novih
naročnikov pridobiti. Kdor ima s čim in hoče naše
podzetje podpirati z majhnim darom, naj pristopi
med deležnike tiskovnega društva, da se nadomestijo
tisti udje, ktere nam je smrt pobrala; dosedanje
deležnike pa prosimo, da nam še naprej zvesti osta-
nejo in tako mogoče storijo nadaljšnje prilaganje
„Cerkvene priloge“. „Gospodarstvena priloga“ bode
se tudi l. 1881 prilagala od kmetijske družbe šta-
jerske. List bo torej donášal zopet dve prilogi —
gotovo je „Slov. Gospodar“ uže radi tega najcenejši
list, zelo primeren slovenskim kmetiskim ljudem.

Deležnina znaša za celo leto 3 fl.

Naročnina za celo leto 3 fl.

„ pol leta 1 fl. 60 kr.

„ četrt leta — 80 kr.

Naročnina se nam naj blagovoljno po poštnih
nakaznicah še ta mesec pošlje, da vemo, koliko naj
prve številke tiskati damo.

Napisi se naj napišejo razločno in kdor je
nov naročnik, naj to pristavi, dosedanj pa naj
na nakaznico prilepijo tiskani napis ali vsaj šte-
vilo pristavijo, ki je na njih dosedanjem napisu.

Opravništvo „Slov. Gospodarja“.

Slovo staremu letu 1880.

Prešlo je zopet leto. Nikdar se nam ne vrne
nazaj. Zatonilo je v neizmernem morji skrivnostne
večnosti. Na tisoče in milijone ljudi preminolo
je iz tega sveta, a zopet na tisoče in milijone jih
se narodilo na ta svet. Koliko je prvih našlo
srečno večnost, to vé Bog sam in njegovi izvoljenci.
Kakšna bo osoda slednjih, to zna zopet samo Bog.
Sedanji rod je l. 1880 pozdravil z veseljem na-
dejajoč se, da bode boljše od pretečenih sedem-
desetih. Ali niti polovice ni spolnilo, a vključ temu
je se pa marsikaj v njem prigodilo, kar je važneje,
nego bi si kdo mislil. Prikazala so se znamenja,

katera merijo na bližajoče se velike premembe na
svetu. Človeštvo stoji vseskozi na pragu nove dobe!

Letina v celej Evropi ni bila ugodna. Toda
ravno to je tem bolj pozornost vseh mislečih ljudi
obrnilo na sicer pozabljeno, malo obratano, dasi
z denarnimi in krvnimi davki dovolj oskrbljeno,
ogromno večino poljedelskega prebivalstva, na
kmetški stan. Strah in groza spreletava evropske
državnike, ker vidijo, kako kmetški stan propada,
kako večina ljudi ubožava in množi število ne-
varnih nemaničev in rogovilnih socialistov. Od
Urala na Ruskem do zelenih livad na Irskem
otoku, od Švedije na severu do Grčije na jugu,
povsod pravijo: kmetški stan moramo pogina rešiti,
drugače je se bati najstrahovitnejših prevratov!
Pri nas v Avstriji sta najslavnejša državnik, grof
Hohenwart in baron Sennier v državnih zborih
sprožila vprašanje: kako se naj poljedelskemu
prebivalstvu, kmetškemu stanu pomaga!

Slovenci smo gojili v sreci mnogovrstnih želja
v začetku l. 1880. Sedaj ob konci l. 1880 vemo,
da so zvečinoma ostale le — želje. Vendar pa
smemo reči, da smo znatno napredovali. Narodna
zavest se čudovito krepi. Kedaj je toliko mož,
toliko srenj zahtevalo slovensko uradovanje? Z
novim letom začneta izhajati 2 nova leposlovna
lista. Okolo vsakega je zbranih po 40 pisateljev.
Zraven tega pa ostanejo vsi listi: Slov. Narod,
Slovenec, Novice, Danica, Tovarš, Vrtec, Glasbenik,
vsi v Ljubljani, Edinost v Trstu, Soča v Gorici,
Priatelj v Celovci, Slov. Gospodar v Mariboru. To
kaže na veliko požrtvovalnost in potrebo pri slo-
venskem ljudstvu pa tudi na izredno številne k
delovanju probujene duševne sile. Res velikansk
napredek. Nekoliko let še in Slovenci bodemo na
slovenskih tleh na vse strani spoštovan slovenski
narod. Uže so svitli cesar na Kranjskem dali Slo-
venca kot svojega namestnika v deželi. Sloven-
skemu uradovanju je začetek storjen. Kar se je
pa letos pričelo, to bodemo nadaljevali. Naša žilava
vstrajnost, naša nevpogljiva pogumnost bo nam
dalje pomagala, da povsod obveljajo naše narodne
pravice! M-žje pa, ki tukaj neprestrašeno delajo,